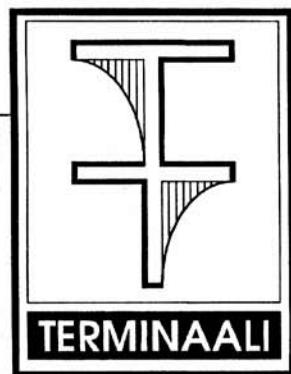

Terminaali 1/95

Wappu tulee... ja Wappuheilat...

On taas tullut se aika kevästä...

Yliopiston pastellinvärisiltä käytäviltä ja asuntoloista alkaa jälleen talven väistyessä kuoriutua uusia ihmisiä. Kotivihnilöntö porisevat iloisesti, aurinko paistaa ja joskus saa nauttia jonkin ohimennen tarjoamasta kainosta hymystä. Pölyiset haalarit kaivetaan kaapeista, ommellaan vuoden aikana kertyneet merkit ja aletaan valmistella Wapun viettoa.

Ei mutta ihan totta, olette varmaan panneet merkille miten ihmiset muuttuvat vuoden mittaan. Suuri osa opiskelijoista hautuu kirjapinon alle näkymättömiin vuoden ajaksi, kunnes jälleen Wappuna päästetään paineet pihalle ja juhlaan tappiin asti. Talven aikana on aina (muka) kiire johonkin, on siitä sun tästä tenttejä, on sulkapallo- ja sählyvuoroja, on tutkielmia, luentoja ja saatapa joillakin olla jopa töitäkin.

Onneksi sentään pikku killastamme on löytynyt aktiivista porukkaa muuhunkin kuin oman navan tuijottamiseen siitä esimerkinä aktiivinen uusi hallitus, voittoisa joukkue sekä valtakunnallisissa että paikallisissa jäynäkisoissa, yliopiston paras sija lumenveistoskilpailussa, kiltamme jäsenet Oulun Teekkariyhdistyksessä, pieni mutta pippurinen aktiivifuksiin joukko, listaan voi jatkaa pitkälle.

Terminaalin tarina ei huhuista huolimatta ole lopussa, julkaisuväli vaan on hieman toistaiseksi venähtänyt. Edelleenkin, lehden sisältö on suora läpileikkaus kiltalaisten ajatusmaailmasta, eli vältämättä osa jäljistä johtaa syyttehtäalle. Jos jotain jää hampaankoon täästään läpyskästä, on kitinälle parempi vaihtoehto tarttua kynään/mikroon/saksisiin ja tehdä itse sellaista materiaalia, mikä miellyttää.

Kaikkiaan ei koskaan voi miellyttää, mutta varmaan on, ettei yritymättä saavuta mitään. Pöytälaatikkoonkaan ei kannata materiaalia jättää, sillä Terminaalin toimituksella ei tunnetusti ole tyylitaja eikä sana 'sensuuri' kuulu sanavarastoomme.

Juupa juu. Pitäisi kai sitä varmaan ryhdistäätyä, alkaa opiskelemaan toisissaan ja muutenkin kasvaa aikuiseksi, jättää lapsellisuudet nuoremille ja keskityy vakavampiinasioihin.

Mutta ei Wappuna.

"Mun haalarit on jossain hukassa..."

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus.....	2
Sisällysluettelo.....	3
Puheenjohtajan palsta.....	4
Killan hallitus 1995.....	5
Sirpa Saatana.....	6
Belleideksi.....	9
Kvarken '95.....	10
Terminaali testaa - Ooppera.....	11
"Nyt saa riittää"-kohuhaastattelu.....	12
Karmea Wappu.....	14
Opiskelumotivaation salat.....	16
Oulu kuolee- scifinovelli.....	17
Eräs excursio.....	20
GOOM-epistola Mooseksen malliin.....	22
Euthanizer-armollinen tarina.....	24

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,

Linnanmaa, 90570 Oulu

Email: terminal@stekt.oulu.fi

WWW: http://stekt.oulu.fi/

Päätoimittaja: Antti Kangas

Art director: Lars Remes + PT

S&M kolumnisti: Jyrki Hoisko

Toimituksen sihteerikö: Kunpa ollisikin.... ;-)

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiolta ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määritetyä osittaisista kopiointia opetustarkoitukseen. Tämäkin numero on lähässä sensuurialautakunnan käsitellyn. Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään. Julkaisun mauttomuus taataan.

Terminaali on Suomen teosfayhdistyksen epävirallinen jäsenlehti.

Rauli Kaksonen

Puheenjohtajan Palsta

KOLME PIENTÄ PORSASTA

Olipa kerran kolme pieniä porsasta, jotka asuivat kauniissa onnellisessa kodissa. Ätiporsas piti heistä hyvää huolta ja rakasti suuresti heitä kaikkia. Eräänä syyspäivänä kolme pieniä porsasta tajusivat, että heidän olisi aika jättää kotinsa ja muuttaa pois ätiporsaan helmoista.

Ätiporsas ei yritynyt heitä estellä, mutta itkeä tuhertaen antoi heille vielä viimeisen äidillisen neuvon: "Rakkaat lapset, varokaa Isoa Pahaa Sutta jottei se teitä syö.". Niin kolme pieniä porsasta lähtivät tahoilleen perustamaan kotejaan.

Nuorin porsas rakensi oman kotinsa hepooisista oljista, ja kun sen oli valmis, niin rupesi hän laulamaan ja tanssimaan. Mutta silloin tuli Iso Paha Susi ja meinasi syödä nuorimman porsaan. Porsas juoksi taloonsa suojaan, mutta Iso Paha Susi puhalsi talon nurin ja sōi nuorimman porsaan. Ätiporsaan suru oli mittaamaton.

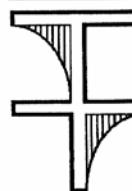
Keskimmäinen porsas rakensi oman kotinsa risuista ja häkin sai talonsa nopeasti valmiaksi. Sitten keskimmäinenkin porsas rupesi laulamaan ja tanssimaan. Mutta kuten arvata saattoi, tuli Iso Paha Susi syömään myös keskimmäistä porsasta. Keskimmäinen porsas juoksi taloonsa, mutta Iso Paha Susi puhalsi talon nurin ja sōi keskimmäisen porsaan. Ätiporsaan suru oli mittaamaton.

Vanhin porsas ajatteli, että Iso Paha Susi voi yrittää syödä häntäkin ja suunnitteli

vahvan tiilitalon. Huolellisessa suunnitteissa meni kauan ja kauan tulisi rakentaminenkin kestämään, mutta näinpä vanhin porsas olisi turvassa suden hyökkäyksiltä. Mutta kun vanhin porsas oli saanut vasta sokkelin tehtyä tuli Iso Paha Susi ja sōi vanhimman porsaan. Ätiporsaan suru oli mittaamaton.

Kuten viisaimmat teistä ovat saattaneet huomatakin on tässä tarinassa opetus: pidä hauskaa niinkauan kun ehdit -elämä on lyhyt!

Rale

HALLITUS 1995

Pääministeri:
Rauli Kaksonen
Koskitie 17 b 23
90500 Oulu
puh. 981- 5545 179
email: rale@otitsun.oulu.fi
<http://stekt.oulu.fi/~rale/>

Varapääministeri:
Jarkko Kemppainen
Rautatienvuori 16 c 23
90100 Oulu
puh. 981 - 376635
email: mysti@stekt.oulu.fi

Kansliaministeri:
Kari Hautamäki
Aaltokankaantie 32
90800 Oulu
Puh. 981- 555 6301
email: ls@stekt.oulu.fi

Kiltavarainministeri:
Maija Koivusaari
Limingankatu 5 b 32
90120 Oulu
Puh. 981- 312 0404
email: maija@stekt.oulu.fi

Ulkoministeri:
Jere Polvi
Yliopistonkatu 32 c 117
90570 Oulu
puh. 981- 5562730
email: olvip@otitsun.oulu.fi

Sisäministeri:
Jyrki Hoisko
Rakentajantie 5 e 607
90570 OULU
puh. 981- 5569204
email: amigaman@stekt.oulu.fi

Opetusministeri:
Jani Huoponen
Yliopistonkatu 26 a 306
90570 oulu
981-5563739
email: rufus@stekt.oulu.fi

Työvoimaministeri:
Mirkka Pietiläinen
Huovintie 19
90630 Oulu
puh. 981- 5317345
email: mirkka@otitsun.oulu.fi

Liikenneministeri:
Olli-Pekka Lukkarinen
Taidonkaari 1 G 53/3
90570 Oulu
puh. 981- 5545550
email: kane@stekt.oulu.fi

Tiedotusministeri:
Antti Kangas
Merikoskenkatu 3 a 27
90500 Oulu
puh. 981- 342452
email: scorpion@stekt.oulu.fi
<http://stekt.oulu.fi/~scorpion/>

Jyksi the Pervert

Varokaa naisia!

Sirpa Saatana

Hehkeä kaunis nainen käveli sateen kastelemalla pimeällä kujalla. Hän oli pitkä ja muodokas, olkea rotunainen. Hänen pitkät vaaleat hiuksensa keiuivat hänen selällään. Hänen musta minihameensa ei olisi voinut vähempää korostaa hänen muotojaan. Hillity partyymin tuoksu täytti ilman hänen ympärillään. Tämä nainen oli Sirpa. Sirpa Saatana.

Tämä nainen, Sirpa, käveli pitkin kujaa, jolla kukaan nainen tahi tytö, joka olisi halunnut säilyttää maineensa, ei olisi kulkenut. Ei juuri senkään vuoksi, etttä tämä seutu ei ollut mitään rauhallisimpia. Moni tytö oli menettänyt neitsyytensä näillä kaduilla, moni nainen oli raiaskattu henkiherveriin, moni mies hakattu kuoliaaksi. Sirpa kuitenkin käveli määrätiestä eteenpäin. Hänen korkokantakenkänsä murskasivat pienten lätköjen vedenpinnan yhä uudelleen ja uudelleen. Sirpa ei ollut mikään maksullinen nainen. Tai, no oli hän muutaman kerran maksun poliittisesti korkea-arvoisilta henkilöiltä vastaanottanut, mutta sanan varsinaisessa merkityksessä Sirpa ei ollut mikään halpa katuhuora. Hän oli nainen, joka tesi mitä halusi ja yleensä sai mitä halusi.

Eräään halvan kapakan takaovi aukesi. Sirpa kuuli selvästi ihmisten huudot ja mekastuksen ja surkean kapakkamuusikon surkean ujelluksen. Takaovesta tuli kujalle kolme valkoista miestä, hieman alta kolmekymppisiä ja mauttomasti mustiin kuluneisiin nahkatakkeihin pukeutuneina. Sirpa käveli kohti miehiä. Moni nainen oli pelänyt tähän vuorokauden aikaan tällä kujalla. Mutta ei Sirpa. Miehet huomasivat Sirpan lähestyvän ja he supattivat keskenään joitain. "moien apinajoukko, joitain jengiloosereita" -Sirpa ajatteli. "kunnon miestä isolla K:lla noista ei saisi tekemälläkään".

Juuri kun Sirpa oli ohittamassa miehiä, nämä hypähtivät Sirpan eteen ja ympäröivät hänet räkäisen naurunremakan saattelemana.

- Hei Beiibe. Mitä sinunlaisesi namupala herkkupilly täällä tekee?

- Niin, etkö tiedä etttä täällä on vaarallista kulkea tähän aikaan; jatkoi toinen - joku voi vaikka... sanotaan... tehdä sinun kanssasi joitain mukavaa.. hmm.. Ya know what I mean?

Miehet olivat sotaisia, hieman juovuksissa olevia. Yhdellä miehistä oli hinttariviikset ja yhdellä puolipitkä rasvainen letti. Miehillä oli tiukat tummat farkut ja Sirpa aavisti heti mikä oli se elin joka johdatteli miesten toimintaa. Sirpa ajatteli: "hm... helppoja nakkeja. Eikä näissä ole juuri haastettakaan. Mutta saa kelvata". Sirpa jatkoi keinuttaen persettäään:

- Mitäs pojat? Haluatteko joitain?

- Tyttö, et taida tietääkään mitä me halutaan! - vastasi hinttariviiksinen mies naurahtaan.

- Jeah. Sun pitää olla hyväniä meille, ettei meidän tartte tehdä sulle pahaa - jatkoi rasvaletti kolmannen miehen hykerrellessä tyhmänä. Yksi miehistä tarttui Sirpaa käsivarresta.

- Tsot tsot pojat, eipä kosketella ilman lupaa... vai tahtovat pojat joitain hyvää?

Hinttariviiksen silmät kirkastuvat hänen oluen surkastuttamien aivojen tajutessa, etttä nainen jonka he olivat aikoneet raiksata ja hakata näyttikin olevan juonessa mukana. Hinttariviiksi vastasi:

- Sinunlaisen naisen herkkuperse voisi maistua.

- Mutta onko teillä antaa minunlaiselle naiselle kylliksi kyrpää? Onko teissä kullia? -vastasi Sirpa hymyillen ja avasi nopeasti paitansa napit. Esiihin hulvahти kaksi kiinteä isoa paljasta rintaa nännit tiukasti jännittyneinä. Miehet hiljenivät, jopa se tyhmin heistä tajusivat lopettaa säälitettävän hykertelynsä. Hinttariviiksi katsoi nopeasti Sir-

paa silmiin ja rintoihin ja toimi nopeasti. Hän avasi sepaluksena ja veti esiihin velton hieman tummapintaisen elimensä ja tarttui toisella kädellä Sirpaa paljaasta rinnasta.

- Kohta saat näiden seutujen isointa melaa! Tyhmin miehistä nuolaisi huuliaan, sillä hän tesi mitä hinttariviiksi tarkoitti. Hinttariviiksi hieroi Sirpan rintoja kaksin käsin. Sirpa äänänähti himokkaasti ja lipoi kielellään hämäävästi. Sirpan kädet ujuttautuivat kohti miehen sepalusta. Siellä odottiin jo kaksinkertaiseksi kasvanut seiväs jonka nuppi kilssi turmampunaisen. Sirpa hyvälli miehen elintä.

- Uuhh.. Sinullahan on himottavan iso mulku!
- Tiedän. Ja kohta survaisen sillä sinun mirriäsi, jonka uskoisin olevan jo kostea. hm... Osaat käsittellä miestä. Olet nähtävästi tehnyt täitä ennenkin. Nyt huora, sitä pillua!
- Ei niin nopeasti, herraseni... Sirpa hyväili teraska. Sirpan pitkät punaiset kynnet hapulivat hellästi kyrvän juurta. Hän näki, että hinttariviiksi nautti. Mutta hinttariviiksi halusi enemmän. Hinttariviiksi halusi naida.
- HUORA! Sitä vittua! -huudahti hinttariviiksi malttamattomasti

- Etpä taidakaan herraseni tietää mitä saat -vastasi Sirpa hiljaa. Seisovan elimen juurella odottavat punaiset kynnet alkoivat toimeen. Ne upposivat ihoon ja viilsivät kudosta. Hinttariviiksi tajusi liian myöhään mitä tapahtui. Ja kun hän tajusi, iski hirvittävä kipu hänen tajuntaansa. Sirpa iristi himokkaasti ja pyöritti sormiaan. Kynsien teräväät reunat leikkasivat paisuvaista ja muuta kudosta kuin kuuma veitsi voita. Kuuma veri pulppusi hänen sormilleen. Hinttariviiksi

alkoi karjua tuskasta ja yritti käsillään estää Sirpan sormia toimimasta. mutta silloin Sirpa töönsi miehen kumoon heristäen kädessään miehen itileikkautunutta elintä. Kummatkin toiset miehet katsoivat suu auki hölmönä Sirpan himosta palavia punaisia silmiä ja hänen helvetillistä hymyään. Hinttariviiksi piteli veristä sepalustaan ja itki tuskasta hänen äskens niin hyvien kavereidensa lähiessä paniikinomaiseksi karkuun.

- Sitä saa mitä tilaa -sanoi Sirpa työntäen hinttariviiksen verisen elimen käsilaukuunsa, mistä paljastui kymmenittäin verisiä miesten peniksia; niin mustia, valkoisia kuin keltaisia, isoja ja pieniä, pitkiä ja paksuja. Ja olisi voinut vaikka kuvitella, että ne kaikki olivat vielä lämpimiä.

Sirpa survaisi korkokantakengän korolla maasamakaavan hinttariviiksen silmämunaan. Mies hiljeni. Sirpa nosti kerikänsä ja puhdisti sen verestä ja aivokudoksesta miehen takkiin. Sitten hän nousi, pyyhki sormensa, napitti paitansa ja jatkoi kulkuaan kujalla. Vielä viimeiseksi hän kuitenkin tarkisti, että käsilauku oli varmasti kiinni. Metsästys jatkui.

BELLEINDEKSI

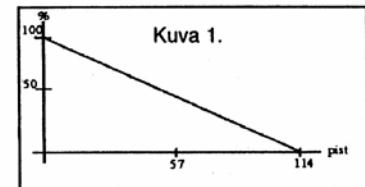
Jokainen on varmaan ihmetellyt, miksi ihmisen juovuspäissään hokee erilaisia lausumia ja varsinkin toistuvia lauseenaloituksia. Toisilla näitää ilmiötä esiintyy enemmän, toisilla vähemmän. Seuraavaksi Tenukommandojen belleindeksitesti, jolla voit määrittää omat taitosi.

Tälläkertaa laskemme itsekunkin belle (lausutan peelous) -indeksiä. Alla olevat väittämät on jokainen pisteytetty, ja tuntiessasi tai paremminkin kaveriesi tietäessä jonkin väittämän omaksi lisää väittämästä myönnetyt pistet ja eduksesi.

Käytäsi läpi kaikki väittämät sijoita pistetuloksesi kuussa 1 näkyvään taulukkoon ohjeiden mukaan ja lue taulukosta belle- indeksisi. Epäkäynnit? Okei, aloitetaan.

1. "Anna mää sanon sulle tän yhden asian..." 8 pist
2. "No jos lähdetään siitä että..." 2 pist
3. "Ei en mää millään pahalla tätä tarkoita mutta..." 6 pist
4. "Älä saatana jätkää mulle tule" 6 pist
5. "Sää oot Erkki ihan hyvä jätkä" 7 pist
6. "Mää oon aina halunnut sanoa tän..." 8 pist
7. "Mut on koulutettu tappamaan" 1 pist
8. "Kuuntele!" 7 pist
9. "No vittu määhän tarjosin sulle..." 3 pist
10. "Istu helevetti alas ja oo hilja!" 10 pist
11. "Mistä täällä keskustellaan?" 4 pist
12. "Vittu lyö sitten. Lyö nyt!" 6 pist
13. "Lähtää iskeen" 2 pist
14. "No voi vittu" 1 pist
15. "Anna mää puuhun ensin loppuun" 7 pist
16. "Nyt pitää miettiä" 10 pist
17. "Tuu tänne nyt" 5 pist
18. "Mää oon aina ajatellu teitä kavereina" 4 pist
19. "Ettekö te pojat ookkaan homoja?" 10 pist
20. "Jos multa kysytään" 2 pist
21. "Grillille" 1 pist
22. "Mää syön ensin yhen sämpylän" 4 pist

Siinpä se, eihän ollut vaikea. Parhaiten menestyneille tarjotaan sitten ryppyiltä TC-porukan kesken.

tulkintaohje:

1. Etsi pistemäärääsi vastavaa luku akselilta jossa lukee "pist"
2. Aseta kynä tälle kohdalle akseli ja piirrä siitä viiva suoraan ylös paperin tasossa kunnes törmäät vinoon poikkiviihään. Jos et ollenkaan törmänyt poikkiviihään, pysy rauhallisena ja aloita uudelleen kohdasta yksi
3. piirrä viivojen risteyskohtaan pallo
4. lähde piirtämään risteyskohdasta viivaa suuntaan joka on silmiesi katselusuunnasta katsoen oikeakäsisillä sen käden puolella jolla et piirrä ja vasenkäsisillä taas sen käden puolella jolla piirräät
5. piirrä viivaa kunnes törmäät akseliin jossa lukee "%"
6. lue akselilta saamasi pistemäärä
7. hommaa haalarisi rintanappi, jossa lukee "suoritin tc-testin. score = 100"

Jyksi the student

Got the point?

KVARKEN '95

Oulun Aiesecin järjestämällä Kvarken-95 seminaarilla oli tänäkin vuonna kiltamme edustus mukana. Seminaarin runko oli samankaltainen edellisvuosilta verrattuna ja seminaarin pitopaikkana oli kuten aiemmin Normaalikoulun ala-aste ja yliopiston tilat. Mikä Kvarken sitten on?

Kvarken on viikonlopuun yli kestävä tapahtuma, sekä perjantai- että lauantai-iltoina oli sitten johon osallistuu ihmisiä ympäri Suomen ja jopa tieteenkäytävät ja sauna. (ja ne bileet jatkuvat ulkomaan eläviäkin eksy mukaan. Seminaarin tosi myöhään!). Porukkaa tämän vuotinen ohjelmana oli tänä vuonna "yritysyys ja henkiset Kvarken ei kerännyt siinä määrin mitä edellisissä voimavarat". Aiheen tiimoilta oli vuosina, mutta bileet olivatkin sitten sitä pienryhmäkoulutusta ja kolme isompaa luentoä tiiviimmät ja ruokaa riitti sitäkin enemmän! joiden pitäjänä toimivat Riitta Pulliainen (myös kaupungintalolla!)

("selviytymisen paineen alla"), Pertti Veltto

Virtanen ("henkinen valmentautuminen") sekä Mitä sain Kvarkenista? Noh, ainakin tutustuin ex-kummeliimies Olli Keskinen ("Positiivinen uusiin ihmisiin (siis uskalsin tutustua hox! olen asennoituminen"). Luentojen aiheet tosin tietokoneihminen!) ja sain takaisin hiukan pääsivät rönsylemään vähän sinne sun tänne, lapsenmielisyyttä. Tavallaan tuli murrettua omia mutta olivat kuitenkin mielenkiintoisia. Etenkin rajoja ja opittua uutta asennoitumiskykyä (myös Veltto pystyi nauttimaan yleisön huomion sitä suvitsevampaa). Nämä kuuluisuksia ja täydellisesti, ja häntä olisi kuunnellut sain keskustella ulkomaan elävien kanssa. Sain saunoa pullolla naisia täynnä olevassa saunaassa (tätä ei tapahdu OTT-hommissa).

Pienryhmäkoulutuksissa oli aiheina mitä Ylipäänsä takkiin tartui joihain, osoituksena moninaisimpia asioita (mm. esintyminen, luova olkuun se, että vaivauduin tämän jutunkin ajattelukyky, muistiteknikat, johtajuus etc. etc.). kirjoittamaan. Ei mikään hullumpi viikonloppu.

Pienryhmäkoulutuksista sai paljon, mutta olisi saanut vielä enemmänkin, ellei olisi ollut Jees homma!

kankkuseen poikanen häiritsemässä.

Mainittavaa on, että koulutus ja luennot tapahtuivat englanniksi!

KYD 7 & Jay

Terminaali testaa

OPERA -Kultivoitunutta viihdettä vai yliarvostettu pizza

Vuorossa tällä kertaa gigamarkkoja maksanut Oopperatalo / Kansallisooppera. Kuten arvata saattaa testiryhmällemme kelpaa valn paras. Valitettavasti opiskelijalipputaaja saa vain esitysaamuna ja sen vuoksi oli tytytyminen toiseksi parhaaseen.

Niinpä testiryhmämme sonnustautui ykkösiinsä (mutta koska olimme excursiolla, ei mukana ollut ykkös-ykkösiä ja oli pakko tytyä kakkos-ykkösiin ja ykkös-kakkosiin) ja suuntasi kohti statuksen ja vaurauden ilmentymää. Ei muuta kuin reput ja puuhapussi narikkaan (ilmainen (+)) ja sopivaa tunnelmaa metsästämään. Toistaiseksi vaurautta vaille oleva opiskelija huomasi nopeasti, että oli painajaismainen erehdys jättää eväskassi narikkaan, koska ravintolopalvelut eivät selkeästi käännetä hinnoiteltu hänen tulotasoaan ajatellen (--). Sitten pääsiin itse asiaan, eli sikäläisen arkitehtuurin taidonnäytteen arviointiin. Testiryhmä huomasoi heti muutamia merkittäviä eroja sekä suunnittelun että toteutuksen tarkoituksenmukaisuudessa ja viimeistelyssä, paikalliseen miljardiluokan hankkeeseen verrattuna (+).

Fanfaari kutsui rahvaan sisään lämpimään pääsaliin ja kansa siirtyi hillityn rauhallisesti omille paikoilleen. Testiryhmän pilkkipaikat vaikuttivat olevan hintansa arvoisia. Istuimet olivat pehmeät ja hyvin muotoillut (+), eikä mikään mielenkiointinen salissa voinut jäädä valppaalta testiryhmältä huomioimatta (+). Raivokkaiden aplodien säestämänä pääsi kauan odottettu esitys vihdoin alkamaan. Kului huikeat kakso minuuttia ja toinen testiryhmän jäsenistä heräsi ensimmäisen kerran. Levottomuutta ilmassa; eihän tässä näin pitänyt käydä.

Tuli puoliaika. Oli aika mennä virkistävään ulkoilmalaan kelailemaan ensimmäisen puolajan tapahtumia ja laatimaan taistelusuunnitelmaa toiselle puolialalle. Yhdistetyistä muistivistaan huolimatta testiryhmä ei kyennyt hahmottamaan palasista selkeää kokonaisuutta. Mutta, yllätys yllätys, kirpeä pikku-pakkanen kirvoitti aivot mitä esimerkillisimpään toimintaan, ja vastaus mahdotonta tuntuvaan tehtävään löytyikin ohjelmalehisen (20;- (-)) alkusivulta. Tiettytyyppiseen tarinankerrontaan tottunut testiryhmä kuitenkin hämmästeli sitä, että juoni oli tällätavoin etukäteen paljastettu.

Uutta intoa uhkuun syntäsi testiryhmä toiselle partitioolle. Seurasi unohtumattomia elämyksiä: kokonainen kohtaus aitoa oopperaa piirty kristallinkirkkaana molempien jäsenten mieliin vaille ainuttakaan aukkoa. Tämä ah, niin ihana, mutta samalla myös sairaan uuvuttava kokemuksesi lõi kuitenkin heti kohta molemmille screensaverin (idle time 2 min) päälle. Loppunäytös meni sitten nopeasti muutamia häiritsevän äänekäitä (-) kohtauksia lukuunottamatta.

Yhteenvetona tästä kaikesta voi testiryhmä suosittela varaukselta tästä maamme uulta kulttuurikehtoa. Mainittakoon kuitenkin että testiryhmän kokemuksien perusteella audiovisuaalisen nautinnon maksimoimiseksi kannattaa edellisenä yönä nukkua ainakin jokunen minuutti, mikä testiryhmältä jää valitettavasti epähuomiossa tekemättä.

"Nyt saa riittää!"

Tuttu lausahdus? Haluaisitko sinäkin joskus kertaheitolla lopettaa kaiken, jättää surkean elämäsi taakseen? Ei ystäviä, ei harrastuksia, ei elämänkumppania? Mikään ei suju, ei varsinkaan opintosi, potkikko muu maailma pähän? Kävimme haastattelemassa Suomen eutanasiallоппилайден aineyhdistyksen Adios ry:n puheenjohtajaa Voitto Rannetta.

"Me autamme ihmisiä häden hetkellä eroon ongelmistaan, toimimme ihmisinä ihmisten parissa", selittää Ranne yhdistyksen toiminta-ajatusta, "lyhyesti sanoen etsimme vastauksia suuriin kysymyksiin. Meille on olemassa sosiaalinen tilaus, sanotaanhan että jokainen ihminen jossain elämänsä vaiheessa ajattelee itsenmurhaa. Me avustamme ja tuemme niitä jotka ovat lopullisen päättönsä tehneet."

Vaikka yhdistys tiedottaa toiminnaastaan jopa valtakunnallisissa sanomalehdissä, muodostavat opiskelijat pääosan yhdistyksen aktiivisäisenistöstä. Toinen aktiiviryhmä yhdistyksessä on hieman alta kolmikympiset aikuiset työttömät miehet ja nykyään jopa naisetkin. Joten innostuneita kyllä riittää. "Tosin jäsenistömmme vaihtuvuu on ymmärrettävästi aika suurta mutta onneksemme EU: myötä on myös kansainvälistä kiinnostusta yhdistystämme kohtaan heränyt tunnetaanhan Suomi itsenmurhamanaa", jatkaa Ranne, "Yksi uusista tunnushenkistämme onkin: Ranteet auki Eurooppaan!"

"Meiltä on saatavissa muunmuassa esimerkkicaseja onnistuneista lähdöistä ja vähemmän kirjallisesti lahjakaille teemme pyynnöstä ja asiakkaan toimittamiin lähtötojen pohjalta ikionman viimeisen viestin", kertoo Ranne. Yhdistyksen asiantuntijat ovatkin suunnitteleet ns. Varman lähdön. "Aloitetaan vetämällä ranteensa auki ja syödään samalla yhdistyksen toimittamaa myrkkysekoitusta, sitten voidaan jo hypätä riittävän korkealla köysi kaulassa. Etukäteen olemme valeilleet

itsemme bensalla ja ilmalennon aikana sytytämme itsemme tuleen", innostuu Ranne ja paljastaa Varman lähdön yksityiskohtia.

Omaisiaan yhdistys ei ole unohtanut. Yhdistyksen tilille voi maksaa eläkesäästöjä omaisiaan varten ja heille on myös perustettu terapiaryhmä Kemppainen, jonka toimintaan kuuluvat muunmuassa risteilyt.

Tärkein yhdistyksen toimintamuoto on samaa ratkaisua etsivien ihmisparkojen saattaminen yhteen. "Järjestämme ryhmälähtöjä ja koulutamme ihmisiä, sillä eihän ryhmässä lähteminen ole mikään helppo juttu. On lukuisia äärimmäisen tärkeitä yksityiskohtia jotka tulee ottaa huomioon. Ja mehän tässä olemme ammattilaisia", varoittaa Ranne, "esimerkkejä epäonnistuneista ryhmälähdöistä on lukuisia. Kukapa saattaisi arvata ryhmälähdön menevän pieleen esimerkiksi siitä ettei ole sovittu lähdetäankö kolmannella vai vasta sen jälkeen!"

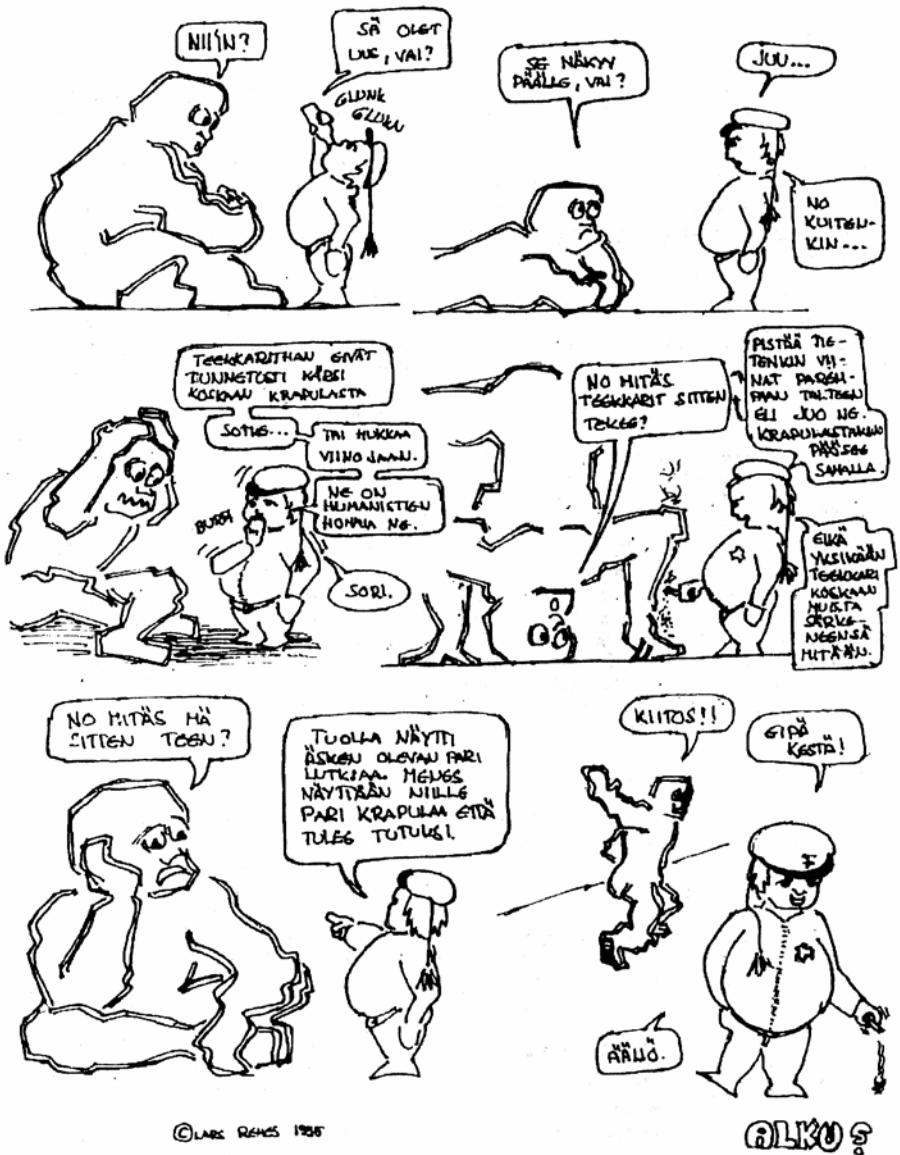
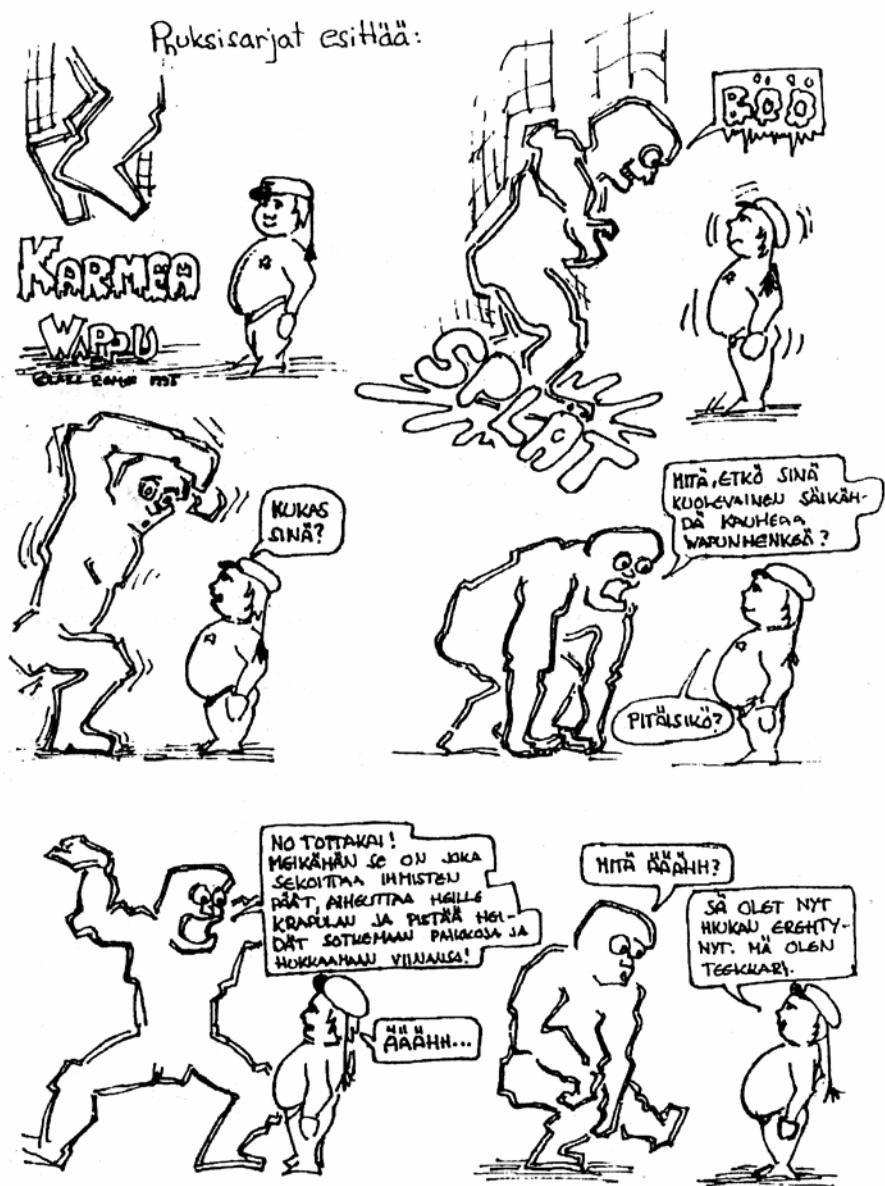
Ryhmelähdöistä onkin tullut Ranteen mukaan kyselyiden pohjalta uusi muoti-ilmiö

lähtemiseen. "Ja pahimillaan saattaapa jälkeenjäänyt jopa luistaakin paikalta. Yhteisistä pelisäännöistä on pidettävä kiinni", Ranne lähtee ja lyö nyrkiä pöytään. Jos yksin lähteminen tuntuu vaikealta kannattaa Ranteen mielestä tarkkailla ympäristöään, varmaan joku muukin on lähtöaikeissa. Kaverin kanssa uudet vaikeatkin asiat muuttuvat kertoitolla kevyemmeksi.

Ryhmelähdöissä Ranteen mukaan onkin yleistynyt perinne että jokainen lähtijä kertookin tunnelmaa keventääkseen jonkin vitsin. "Esimerkiksi tarina siitä mistä tietää elefantin tulleen yövierailulle on meillä muodostunut hyvin suosituksi", hekottelee Ranne voitonriemuisena, "No tietysti sen pyjamassa olevasta isosta e-kirjaimestä" Usein ihmiset juuri lähdön hetkellä löytävät toisensa ja yhdistyksen valvomia ryhmälähtöjä onkin silloin tällöin keskeytetty jonkin lähtijäparin halutessa poistua esimerkiksi aviopareina.

"Hetken kestää elämää, sekin synkkää ja ikäävää", lopettaa Ranne.

Hedgehog

Onko virtaa?

OPISKELUMOTIVAATIO eli mitä se on ?

Omasta n:n vuosikurssin tietoteekkarin näkökulmasta kyseessä on jokseenkin käsittämätön henkimaailman ilmiö, joka saa suuren osan kanssaopiskelijoistani istumaan luennoilla, raahaamaan pakaralihaksensa puulmaan laskareihin, osallistumaan tyhmiin harjoituksiin ja vieläpä hikoilemaan harjoitustöiden kanssa. Samainen ilmiö on myös vastuussa useasta valmistumisesta ennen keski-ikää.

Ilmiötä kiinnostuneena sivusta seuraanneena tarjoakin nyt muutamia havaintoja tästä henkisestä poikkeavuudesta millekin, olkoon tämä varoitukseksi niile, jotka vielä viatominna alakupilan istuimia kuluttavat.

Harmillisen usein on huomattavissa opiskelijan lähiympäristön korruptoiva vaikutus henkilönn motivaatioon metsästää, tappaa ja nylkeää akateemisia oravia. Monesti vakavan seurustelon aloittanut henkilö, toisin kuin kukasta kukkanan lihotteleva iloinen heinäsiirka, ottaa opiskelun huomattavalla vakavuudella. (Mistäkö tunnistaa vakavampi seurustelu, no, jos näet parin kulkevan oululaisessa räntäsatelliessa käsi kädessä, silmissä lasittunut kiihto toisilleen hymyilevän kuin olisivat Karibialla, voit olettaa kyseessä joko olevan vakava tapaus. Tai sitten läheisestä kuppilasta isketty iltaperhon, jolloin kyseinen pari on kuitenkin jokseenkin etanolin vaikutuksen alainen...) Tälläisessä tilanteessa moni jo ilmeisen kunnostautunut teekari aloittaa kuin vimmattuna opiskelemaan tarkoitukseensa esittää itsestään ahkerä ja työteiliä kuva, jos ei siipalleen, joka kuitenkin omansa tunteet paremminkin kuin henkilö itse, niin edes muulle yhteiskunnalle. Tosin muuhun yhteiskuntaan luettavissa olevat yhä vanhaan tapaan aikaa tappavat toiset teekkarit saattavat hieman kummastella muutosta...

Toinen asiaita mutkistava seikka on talous, tuo ulkomaailman kylmä realiteetti joka kyntensä iskeytyä viattoman opiskelijan selkähankaan ei

anna periksi ennenkin vasta kultaisina vuosina, kun olet maksanut opinto-, asunto- ja autovelkasi pois. Kun VOTK / KELA ei enää syystä tahkka toisesta enää ilmaista rahaa suostukaan pankkitilille jakamaan, voi tie suuntautua pankinjohtajan puheille markkinakorkoista opintolainaa anomaan. Tästä seuraa maailmantalouden, lainanlyhennyskien ja koronmaksujen noidankehää jonka luoma sosiaalistaloudellinen painostus saattaa opinnot pikaiseen päättöseen. Lisäbonuksista voidaan mainita stressi, mahahaava ja lasten lukumäärän lisääntyminen.

Suku I. perhe on pahin, kuten jo viisikymmen luvulla tiedettiin hokea. Isän, äidin, sisarusten ja serkkulauman, sedistä ja tädeistä nyt puhumattakaan luomissa raameissa pysyminen voi tuottaa niin henkistä kuin fyysisistäkin vaivaa. Jos et kotopesästä lentääessäsi onnistunut napanuoraasi katkaisemaan, niin voit olla pääsemättömässä. Koti / suku velvoittaa menestymään tai vähintään edistymään opinnoissasi. Paineita...

Jopa opiskelutoverit voivat joskus, tosin harvoin, osoittaa kiinnostusta opiskelumenestykseesi. Suurin osa kuitenkin pitää mielipiteensä ominaan, jos niitä on ja antavat rehellisen teekkarin nauttia opiskeluelämän näennäisestä huolettomuudesta.

Viimeiseksi voisim esittää oletuksen siitä, kuinka oma hattuuntuminen opintojen edistymiseen voi saattaa opiskelumotivaatiokäyrän geometrisen nousuun. Kun huomaat kuudentena kevätaivana olevasi vanhin osanottaja PK II:sen luennoilla kuuntelemassa Seikkalan vanhoja vitsejä, voit tuntea pieniä vaivaantuneisuutta ja kiskaista henkisen vaihdekeppisi vapaaalta vähintään ykköselle. Siitä se sitten lähee...

Lopuksi, jos et keskeytä opintojasi, voit olettaa valmistuvasi, jokus.

Muuttakaa tulevaisuus!

Juha Lehtomäki

Oulu kuolee

Päivä alkoi kaikin puolin normaalisti. Pertti heräsi Tiltin kiltahuoneen sohvalta tuttuun kahvin tuoksuun (ja jumalattomaan krapulaan). Turkka oli vielä unessa, vaikka nukkuikin lattialla piirkortien ja muun sähän keskellä. Mahtoi olla epämukava yö, Pertti aprikoi hieroessaan kipeää otsaansa.

-Otitsun, aika - Pertti lausui venytellessään jäseniään. Muutaman sekunnin kuluttua jostain lähimmän konsolin kaiuttimista kuului miellyttävän naisäänen vastaus: "Kello on kolmetoista yli kymmenen, tänään on viidestöstä päivä helmikuuta, kaksituhattakkasikymmentä."

Otitsun oli mukavuudessaan ylivoimainen koko Nokia Yliopistossa. Eikä ihmekään, käyttiään se prosessorijastaan kolme neljäsosaa huolehtiessaan kiltalaisen mukavuudesta. Kone otti huomioon lähes kaiken mahdollisen, kuten kaiuttimen vieressä kuorsaavan Turkan: äänenvoimakkuus säätyi sopivaksi, ja siten aikatiedotus ei häiri nyt hänen untaan.

Tosin joskus kymmenien kiltalaisten vaatiessa huomiota softa ajautui hankaan tilanteeseen, ns. neuroverkkosolmuun, jolloin liian moni ympäristömuuttuja vaikutta yhtäaikaa liian suurilla prioriteeteillä. Prosessorin optiset kuidut joutuivat muutamatksi minuutiksi kaaokseen ja tuloksena oli erittäin epämäillytävä valoepileptinen kohtaus. Otitsun oli kaatumataudistaan tunnettu, vaikka operaattorit eivät myöntäneetkään ongelmaa. He kuittasivat asian ohimennen sanomalla, että satunnainen jumiutuminen johtui vain Otitsunin omalaatuisesta tavasta tehdä monimutkaisia todennäköisyysoperaatioita keskellä pahinta loadia.

- Paskat, Pertti toteasi kaataessaan kahvia mukiin. Prossa kärsii lievästä epilepsiasta, siinä kaikki. Pertti istuutui takasin sohvalle ja jatkoi ajatustaan. "Jos softa jumiutuisi, se ei pääsisi

jaloilleen resetoinnin jälkeen moneen tuntiin. Sitäpaitsi Otitsunista ovat tehot tippuneet kahden vuoden kuluessa keskimäärin yli viisi prosenttia, mikä yksinkertaisesti ei voi viitata mihinkään muuhun kuin neuronien kärvtähtämiseen epileptisten kohtausten aikana..."

- Hyvää huomenta Turkka, kello on jo 11.25, joten olisi hyvä aika herätä.. Otitsun ei saanut vastaukseksi muuta kuin epätasaista kuorsausta. Vähän aikaa mietittyään kone jatkoi kääntyen Pertin puoleen.

-Pertti, huoneessa ainoana läsnäolevana pyydän Teiltä lupaa yli 80 dB hälytykseen, tarkoitukseenani herättää teekkari Turkka Keppana .

- Joo anna mennä vaan, Pertti lausahti, ja samassa helvettilinien herätyään tulvi huoneeseen. Turkka aukaisi silmänsä siristääen , varoen kirkasta kattovaloa.

- Riittää, olen jo kyllä hereillä... Eikö täällä edes ra uhassa nukkua, ..kele. Piippaus vaikeni.

- Hyvää huomenta, miten haluaisit minun palveleman tänään, Sir ? Turkka nousi hitaasti istualleen ja käski pöpperöisenä Otitsunia lukemaan postin. Mitään uutta viestiä ei ollut, joten kanuunasta tuskissaan Turkka käski ylipalvelevan voiceshellin olemaan hiljaa.

- Huomaatko muuten jotain outoa?, Turkka jatkoi kömpissään kahviautomaatille.

- Hmm... en, vastasi Pertti. - Kello on puoli kaksitoista, eikä täällä kiltahuoneella näy ketään muita kuin me.

- Mitä sitten? Ovat luultavasti luennoilla tai syömässä... tai luultavimmin makaavat krapulaisena jossain nurkassa, vastasi Pertti kohuttaen olkapäitään.

Hypoteesi osoittautuikin sangen oikeaksi, kun Otitsunin käskettiin fingeroida kiltalaiset. Joku oli jopa tentissä, mikä mahtoi vaatia lähes yliinhimiliisiä kykyjä viimeisen pippaloinnin jälkeen. Joku toinen oli yritynyt suojata itsensä paikallistuksesta, tosin huonolla menestyksellä. Otitsun oli liian fiksua moiseen, ja pienen skannauksen jälkeen ko. fuxi jäljitetiin erääseen vessaan (Turkka ja Pertti saivat makeat naurut arviodessaan krapulaisen fuxin olotilaan). Muutostenkin laitoksen toimet vaikuttivat normaalilta. Newssien mukaan jossain pään Yliopistoa oli ollut yöllä tulipalo, jonka hälytystä ei ollut edes näkynyt teknillisessä laitoksessa.

Yliopiston uusi kaikenkattava hälytysjärjestelmä piti huolen siitä, ettei yhtään ylimmästä ääriäisistä henkilöitä vaivattu hälytystilanteissa. Ennen vanhaan jos joku vaikkapa innostui murtautumaan jonkekin tarpeettomaan ja muutenkin unohdettuun osastoon, saattoivat jopa parin kilometrin päässä käytävän turvaovet lukkiutua. Turkka muisti juttua kaverin kaverista, joka oli jumittunut väärän hälytyksen saltuessa silvouskomeroon (mitä hän siellä sitten tekikään). No, ne ajat olivat takanapäin. Pertin hakuruttiini löysi päivältä muutaman mielenkiintoisen luennon, joilla olisi ilmiselvästi mukava lusmuta. Rutiini tarkisti lähinnä aiheen lisäksi luennoitsijan ja luennon ajankohdan, joten mitään ihottavia aamuluentoja ei päiväohjelmaan päässyt lipsahtamaan. Ohjelmassa oli myös tärkeä kohta, joka yritti huolehtia opintovilkkojen riittävästä kerääntymisestä. Nykyään Yliopistosta lensi ulos varsin herkästi, jos opiskelu ei sujuunut Nokian mielestä riittävän tehokkaasti.

Theoriassa, siis. Käytännössä yleinen lahjonta ja opintorekisterin hakkerointi oli sangen yleistä. Joku álypää oli aikoa sitten huomannut, ettei kukaan laitoksen kahdesta sadasta toimistosihteeristä viitsinyt tarkistaa 87235 oppilaan tietokantoja. Ja jos joku huomasikin jotain poikkeuksellista, hänet oli helposti lahjottavissa myymällä esimerkiksi killan koneen prosessoriaikaa. Harmi vaan, että Nokiakin oli pian tajunnut pelin hengen, ja niinpä työtä haettaessa ei opintovilkkojen määrällä ollut enää sanottavaa merkitystä. Pertti oli kuitenkin ylpeä rutiinistaan, joka oli hänen omasta mielestä selvä osoitus korkeasta moraalista.

Lähiessään kiltahuoneelta Pertti ja Turkka näkivät pääteh uoneella muutaman mudaajaan, jotka sátkyivät datakopeissaan kuin viimeistä päivää. Muulama vuosi sitten oli teknillisen tiedekunnan ylidekaani oikein säädöksellä kieltänyt synteettisten mud-huumedeiden käytön alueellaan, koska niistä oli tullut kerrassaan ongelma. Huume aiheutti pahoja jälkitrippejä, ja eräänkin kerran oli nähty tyyppejä hakkaamassa laudan pätkillä monitoreja läjään huutavaan samalla omittuisia iskulauseita. Nykyään joutui siis tyttymään tavallisii datapukuihin ja muihin yksinkertaisiin tehosteisiin. Kyllähän huujuja lattomista mud-luolista aina silloin tällöin liikkui, mutteivät Pertti ja Turkka pitäneet niitä kovinkaan todennäköisinä. No, ainakaan tähän päivään

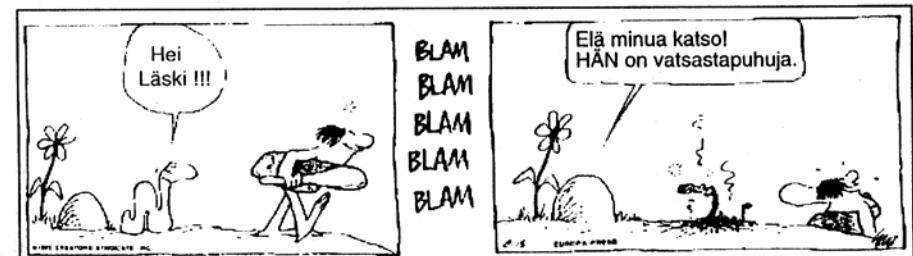
mennessä. Siinä se seisoi, nojaten oven pieleen kovasti huohottaen. Pertti ei ollut uskoa silmiään: Santeri tuollaisessa kunnossa. Tuijottavat silmät verestivät pahasti, ja hikkipararat valuvat alas poikki syvien otsaryppjen.

- Mitä helvettiä sinä olet ottanut?, sanoi Turkka hitaasti pukien Pertin ajatukset sanoiksi.

- Mud-luola, löysivät sen.. Kätkekää minut. Muutten ne saavat kiinni, kuiskasi Santsa vastaukseksi tuskin liikuttaen huuliaan.

...erottavat NYO:sta ja heittävät ammatikorkeaan... Viimeinen sana sai kylmät väreet kulkemaan pitkin Pertin selkärankaa. Sen enempää ajattelematta hän tarttui Santsaan kädestä ja kannatti häntä olkapäällään. Pienen epäröinnin jälkeen myös Turkka antoi tukea toiselta puolen, ja näin he saivat lähes tajuttoman Santsan raahattua kiltahuoneelle. Santsa nostettiin makuulleen pöydälle, ja Turkka ryntäsi hakemaan vettä juomatuaista. Pertti puolestaan hypäpsi konsoliille ja alkoi nopeasti ladella koneelle käskeyjä.

Miten urheille tulevaisuuden teekkareille käy?
Pelastuuko Santsa uhkaavalta kohtalolta?
Lue jatkoa tähän extra-hyper-super-huippujännittävään kertomukseen [www-sivulta](http://stekt.oulu.fi/~jplehto)
<http://stekt.oulu.fi/~jplehto>.

KK

Grannar och Johan kommer också

Eräs Excusio

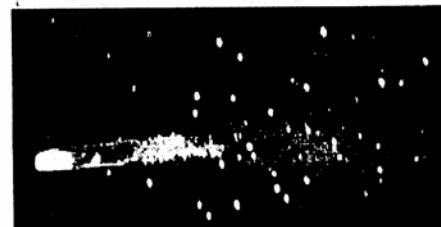
Excusio alkoi säälitävissä merkeissä : Paikalle ilmestyi vain kourallinen innokkaita ja vain muutama oli uskaltaunut ottamaan pohjia ennen lähtöä . Eipä silti, sikarinmuotoiseen minibussiimme ei olisi kyllä enempää väkeä mahtunutkaan.

Noustessani bussiin, olin jo melkoisessa tuiskeessa, mutta en silti voinut vältyä huomaamatta, että toiset käyttäytyivät varsin oudosti. Kun minä lauloin komeasti nuotin vierestä Laulukalun parhaimmista, toiset vain istuivat tuoleillaan kuin nauruttuna, eikä kenelläkään näkynyt edes pulloa kädessä. Rupesin jo ihmettelemään, että olinko eksynyt sittenkin ihan vain inva-taksiin, mutta kaikilla näytti olevan ruumilinosat ihan kohdallaan. Yksi typpi, joka nimi oli kai Juha tai jotain, oli kyllä aika epänormaali ilmestys hintahtavassa pystykampaauksessaan ja virkeänänköisissä ruskeissa aurinkolaseissaan, mutta tulin siihen lopputulokseen, että inva-taksissa tuskini oli ollut niin hienoa, kuin tässä meidän minibussissa. Penkit olivat pehmeät ja katossa oli suuria tummansinisä sinisiä valoja. Eikä kenelläkään ollut edes rullatuolia.

Rupesinkin siin sitten miettimään, miten valot saisi irti ja roudattua kiltahuoneelle. Kiinnitysruuvien etsiskely loppui kuitenkin lyhyeen, sillä honasin, etta mukana oli myös joku naispuolinen invalidi. Tässä vaiheessa muistin taas, ettei oltukaan inva-bussissa, joten kimposin niiltä sijoiltani jututtamaan tätä unelmieni prinssessaa. Tytön nimi oli Leena, enempää en hänen puheestaan saanut selvää.

Availin siinä kossupulloja ja mietin, olisiko oikea strategia jutella mukavia, vai yröttäinkö kaivella pari vitsiä jostain huuruisten aivojeni sopukoista. Yhtään kokonaista vitsiä ei vain tullut mieleen. Leena kertoili juttujaan ja pikku hiljaa minulle valkeni, mistä täytyi olla kysymys. Toisilla taisikin olla jotain tosi tuhtia ainetta jemmassa,

sellaisista luokkaa nimittäin olivat Leenan jutut. Ilmankos kellään ei näkynyt pulloja, kun kaikki olivat ottaneet jotain sieniä tai muuta töhnää. Olisihan se pitänyt heti arvata, mutta tottahan promilleit hidastivat avosolujen ennestääkin alhaista toiminta-asteita kiittävän tehokkaasti. Leena jutteli vaan jotain ihan himmeitä juttuja jostaan pikkupojista, jotka oli kuulemma hyviä kirurgeja. Minä kysäisin, että oliko Leena lääkiksessä. Oli kuulemma valmis lääkäri jo, joten minä siinä ryhdyin tieteenkin kyselemään piirtureseptiä Vapuksi.

Ennenkuin mitään saatiin sovittua, tuli yksi omittuisen näköinen hemmo, joka kuului olevan Tapsa keskeyttäämän juttumme. Jätikä oli vielä niin pilvessä , että erehtyi muijastakin. Se puhutteli Leenaa Rauniksi, mutta Leenahan ei edes huomanut. Jätikä piti itseään ihan selvästi muita parempana, kehui perkele olevansa kuningas. Eikä sillä ollut huumorintajuakaan, sen huomasin, kun heitin asiaankuuluvat tiedustelut kungattaren voinnista. Aika olikin kulunut nopeammin kuin huomasinkaan, olimme jo perillä Lappeenrannassa. Toiset aikoivat kai mennä johonkin Andromedaan, minä kyselin mitä muita menomestojä löytyisi.

Lappeenrannan porukka olikin vastassa heti bussin ulkopuolella. Ne oli kehittäneet tosi omituiset kiltahaalarit: ne oli kirkkaat hopeanväriset, eikä niissä ollut edes mainoksia. No eihän sitä voi aina ymmärtää toisten ajatuksenjuoksua, joten arvelin, että pääasia kai oli ettu osattu pitää hauskaa. Ja kaappa sit osattiin: En muista muuta kuin, että meille vieraille tarjottiin jotain piikkejä ; taisi olla kovia huumeita. Lappeenrannan meininki taitaakin olla raskaampaa luokkaa kuin meillä täällä Oulussa, missä luotetaan lähinnä viinan voimaan.

Loppuexcusio on ihan usvan peitossa, en muista mitään kotimatkasta, mutta olio kyllä tosi omituinen, näin painajaisia, joissa joku selitti valinneensa minut joksikin kotheeksi. Se oli varmaan pullon henki, joka kertoi valinneensa minut krapulan uhriksi. Kun heräsin selkääni vihloihin inhottavasti: muutama syvä raapaisu kulki lapaluita aina alaselkään asti. Lappeenrannan naiset olivat kai olleet aika teräväkyntisiä. Nö kaikenkaikkaan ihan hauska reissu. Kun olimme palanneet Ouluun, olin vieläkin sekaisin. Ainoa päämäräni oli päästää kotiin, ennenkuin krapula iskisi. Jotenkin tuntui, ett korjaussarja ei varmaankaan maistuisi. Ehkä sekkin johtui lappeenrantalaisten aineista.

Juuri kun bussi oli lähtenyt, Juha kysyi, josko haluaisin esiintyä jossain televisio-ohjelmassa ja lykkäsi käyntikortin käteeni. No kortin hukkasim, mutta eipä tuo haitannut, ei minulla ole tarvetta lähteä mihinkään napakymppiin. Tai eikä se napakymppi ollut, se oli kai jokin roskasarja, jossa voi kilpailla hölmöydellään.

Uunot ja parantumattomat, tai jotain...

"Minäkin tahdon mukaan OTIT:n excusiolle..."

Hepa - Sammuli

Hurskaasti vesillä...

GooM-Epistola

GENESIS:prologue

Ja alussa oli olin kaupunki, phuksi ja pullo. Ja katso: oli yö, ja kaupunki oli tyhjä, ja pullo pien tyhjenemään pän, sillä phuksi oli kovin janoinen. Kurja hytyjä sähköphuksi ei ollut hnelle ryppyeuraksi ruvennut, joten pitkän, janottavan ja oluentäytteisen matkan j Ikeen h n saapui viimein synnimaalle O-P:ta etsimään, sillä O-P oli Teekkari, GooMiPeikkO ja Tenukommando. Mutta suuri oli itku ja hammasten kiristys edestä ja takaa kuuluvan öykän keskeltä, sillä he olisivat halunneet nukkua. Ja he joivat olutta, strohhia, pirtua, kossuvotkaa, viiniä, kotiolutta, lonkkua ja kotiviiniä. Ja he lauloivat päästäään, wirsusta, kalusta ja karaokekasettilta.

LEVITICUS:terminaali et linnakundit
Ja niin saapuivat he viimein Hesaan, ja oli päivän kahdeksas hetki. Ja viimein, tavattuaan jo aikaisemmin supra-GooMille tulleita tietoteekkareita astuivat he terminaalilin. Suuri oli heidän ilonsa, kun he löysivät JokkeJokkeJokenjoken ja hänen nääsvilleläisen ryppykaverinsa terminaalista. Mutta voi, vaikeudet olivat suuret sillä he alkioivat olla jo hiukan liian humalassa selvitökseen terminaalilin hurskaasta ja virallisesta ilmapiiristä. Ja niin oli, että phuksi hukkasi maihinnousukorttinsa ja vasta suruun spekulaatioiden jälkeen uusi saatiiin väännetyä virkailijan käistä. Kalle alkoi kohta ollakin jo kondiksessa, ja suuri oli Kiian ja phuksin hampaitten kiristys heidän Kallea raahatessaan, sillä Kalle voi joskus olla yllättävästi painava ja hänen laatoitustaitonsa on ilmiömäinen.

Ja nän on laivan lakiin kirjoittettu:

Sinun ei pidä laatoittaa laivan aulaan terminaalista tullessasi, sillä se on hävitys ja kauhistus. Eikä sinun pid myöskään juopua liiksi viinasta GooMiPeikkOjeN hanat-auki-kahdeksi-tunniksi tilaisuudessa, sillä se on portsarin, sinun sielunvhollisesi ja vitsauksesi rieniaamista.

EXODUS:menomatka

Nämä ovat ne urheat tietoteekarit ja -phuksit jotka ottivat osaa GOOMille. Antti, Parts, OB, Teemu, Jani, Laatta, Salla, Mirkka, Markku, Leksa, Hermanni, Kalle ja Sammuli, ja suuret olivat teekkarien teot ja heidän kasvattamiensa phuksien teot tuolla retkistä jaloimalla.

Hurskaasti vesillä...

Ja voi murhetta; Kalle ja OB eivät näitä sääntöjä tunnioittaneet ja suuri oli itku ja laulu ja walitus ja laatoitus Töölön ja Laivan Vankityrmissä tuona yönä.

NUMERI:laivayö

Tämä on niiden OTIT:laisten luku, jotka olivat vielä vapaalla jalalla tuona yönä : 8(?) Ja katso: tuon illan aikana kuluneen viinin, oluen, paukkujen ja lonkon määrä on laskematon. Ja Suuri oli Tenukommandojen suru, kun heidän hiellä ja vaivalla työstämänsä liput varastettiin ja revittiin. Phuksin pitkän, iloisent, juomisen, technon, ja portaissa ravaamisen putken sotki ainoastaan vielä iloisempi uutinen, sillä katso: OB oli herran armosta saamallaan lauluäänellä laulanut itsensä ulos putkasta. Ja he kaikki riemuisivat suuresti. Ja ainoastaan kaksi asiaa jää heitä wituttamaan; OB ei saanut, sekä phuksi ja OB missasivat Lapinlahden linnut.

DEUTERONOMIUM:aamu ja paluumatka

Ja tuli aamu, loppui reivit ja tuli krapula. Ja katso:ainoina virvoittavina vesinä kanuunan kurjuuteen valuvat kaupasta ilman maihinnousukorttia saatava kalja sekä keskusradiosta kukkan huumori: "ryhmä kemppainen, teitä odotetaan kannella seitsemän", "Marja puuro, tule neuvontaan", "Kemppainen, ryhmäsi odottaa sinua kannella seitsemän", "Jorma keppi, ilmoittaudu neuvonnassa.... Ja niin oli, että suurimmat bileet oli käytävällä, ja herra siunasi kaikkia GooMaajia ja poisti viinakaupan myyjiin

nipottamisen tarpeen ja maihinnousukortit olivat merkityksettömiä . Ja käytävillä oli yleiset juomingit ja portsarit eivät välittäneet siit mitään. Ja viimein, selkä kauhean kaljalastin mutkalle painamina he kävelivät viimein ulos vartioimattoman tullin ohi ja saapuivat terminaalin pihalle. Ja katso, sieltä he löysivät phuksiKallen, joka oli viimein päässyt ulos Töölön vankityrmästä . Nän he lähtivät jälleen dösän kytiin lahjoen kuskin viskipullolla viemään heidät Ouluun takaisin. Matkalla he joivat elefanttilajaa ja lapparia ja lonkkua ja katso, humanoidit eivät saaneet taaskaan nukkua. Lipasti oli päässään kuin käki, Mirka oli CP: ja Leksa sammui juotuaan viisi litraa elefanttia. Ja viimein, lahteen jääneestä koneteekkarista ja hajoneesta ovesta huolimatta he raahasivat kaljalastinsa kotiin ja poistivat ajan hämärään nauttimaan Goomin hedelmistä...

Herra Jeesus ja Wappu tulee pian: Tj<60(phukseille)

Minä phuksi olen tämän kaiken nähtyn ja kokenu, ja kumarrun kasvoilleeni tunnioittamaan oluen henkeä ja herraani. Autuaita ovat he, jotka vetävät perheet olalle aina, sillä se on oikein. Ja sinulle päätoimittaja minä vakuutan: jos lait tähän epistolaan jotaan tai vähennät siitä jotaan tulee krapulan henki puhaltamaan pällesi niin hirvittävän kiroksen, että joudut jäämään osattomaksi ensi Goomista kanuunan pelossa.....

Laatta

Teemaviikon suurhaastattelu

Euthanizer - the Legend

"Emmä koskaan tuntenut itseäni mitenkään erikoiseks, kun mä olin nuori. Mut kun nyt asiaa muistelee niin kaipa ne merkit oli nähtävissä jo silloin. Ei mua kukaan ymmärtänyt kun pelastin meidän marsun kärsimyksistä. Vähiten ehkä juuri minä itse. Äiti pisti mut vielä silivoamaan sen Moulinexin, karsee homma saada marsunkarvat pois taikinakoukusta."

Nämä alkavat viime päivinä julkisuuteen nousuttu sarja-armomurhaaja Alfred Vehikon esikoisteos "Unplugged", jonka elokuvaversio "Euthanizer" sai juuri ensi-iltaansa. Haastattelimme Alfredia hänen nykyisessä kodissaan Kakolan B-siivessä. Esko Mäkinen raportoi.

V: "Ehkä ihmisten suurin virhe on luulla, että pidän itseäni jonkinlaisena jumalana. Olen vain mies jolla on tehtävä. Mä en tiedä tuleeko se tehtävä jumalalta tai sit jostain muualta, eikä se oo edes mulle tärkeetä. Mut kyllä sit palkitaan, kun aika koittaa. Tiedä sit missä ja miten. Ehkä se just pitää mut liikkeessä."

Istumme vankien vapaa-ajan tiloissa, käsityöhuoneessa, jossa Vehikko veistelee hammasharjan varta ajatuksissaan.

V: "Täällä tulee mun huonetonville synttärihaljaks. Sen köhä on ollu viime aikoina tosi huonona ja ajattelin yllättää sen ensi viikkolla. Loppupuhana köhä ja saan vähän lisättilaa selliinkin."

M: "Tunneteko olevanne täällä Kakolassa vähän perustein?"

V: "Joo näyttäähan mun rikosrekisteri tietysti aika rankalta mut se taas johtuu ihmisten ennakkoluuloista ja kulttuurieroista. Ei sellaisten takia saisi pistää ihmisiä vankilaan. Siks mä annoinkin luvan tehdä sen leffan, että se avais vähän ihmisten silmiä."

M: "Mikä teidät alunperin innoitetti kirjoittamaan kirjan "Unplugged", ja mistä tuo nimi?"

V: "No kirjan kirjoitin kuusi vuotta sitten ihan omaksi huvikseni eikä se silloin myynyt kuin pari sataa kappaletta. Mulloli tossa 80-luvun loppupuolella tapana pukeutua lääkärin vaateisiin ja kierrellä sairaalassa nyppimässä sydänkoneita irti seinistä. Siitä ajasta mulle jää kultaisimmat muistot ja siitä nimikin kirjalle."

Kuva elokuvasta "Euthanizer - Unplugged"

M: "Entäpä elokuva, kuka siihen sai alunperin idean?"

V: "No Salin muun otti ensin yhteyttä kertoen että Renny halusi tehdä musta leffan. Minä olen kova Rennyfani, oon katsonut Cliffhangerin ainakin 20 kertaa. Varsinkin se alku jossa Stallone pudottaa sen muijan sinne kanjoniin

tuo mieleen juhannuksen -88..", kertoo Vehikko huokaisten ja hautautuu ajatuksiinsa.

M: "Entäpä sitten?"

V: "Hrmh joo.. tota mä annoini tietty luvan ja tehtiin parin miljoonan markan sopimus oikeusista. Annoini Rennylle vapaat kädet, se vaikutta ihan okei jätkältä."

M: "Onko päätös kaduttanut sen jälkeen kun näit ensi-illan?"

V: "Joo tarkoitat tietty sitä kun musta tehtiin kuolaava idiootti ja seksihullu pervo.. ei se mua harmita, kyllä ne hyvät efektit paikkas pienet asiavirheet."

M: "Entä miten olette käyttäneet nämä miljoonat jotka hankitte elokuvalla?"

V: "No järjestin viime syksynä pikku tempauksen tossa Suomenlahdella, mulla on pari kaveria Masa Yardsilla ja ne kävi vetää smirgelillä parit viilloit sinne tänne. Kovasti tosta julkisuutta tulikin ja sanoisin että rahat meni kyllä hyvään tarkoitukseen. Millin pistin meidän kattojärjestön, Academicus Romanus Reservi I Vegetari Euthanasie Doctorie Emphati Rosolli Zombie Itali (ARRIVEDERZI), päämajaan Italiaan. Pojat siellä tekevät hyvävää työtä armomurhaajien puolesta."

M: "Olette saaneet kovaa kritiikkiä uhrien

omaisten suunnalta. Heidän on vaikea löytää perusteluja toiminnallenne."

V: "Ensinnäkään he eivät ole uhreja, vaan tavallista onnekkaampia. Kysyisinkin näiltä ihmisiiltä: Missä olitte kun poikanne loukkasi polvensa katuessaan pyörällä? Missä olitte kun tyttärenne nenä alkoi yhtäkkiä vuotamaan verta Kokkolan Sokoksen tuulikaapissa? Luulisi näiden ihmisten olevan vain kiitollisia kun paikalla oli joku joka piti heidän rakkaistaan huolta."

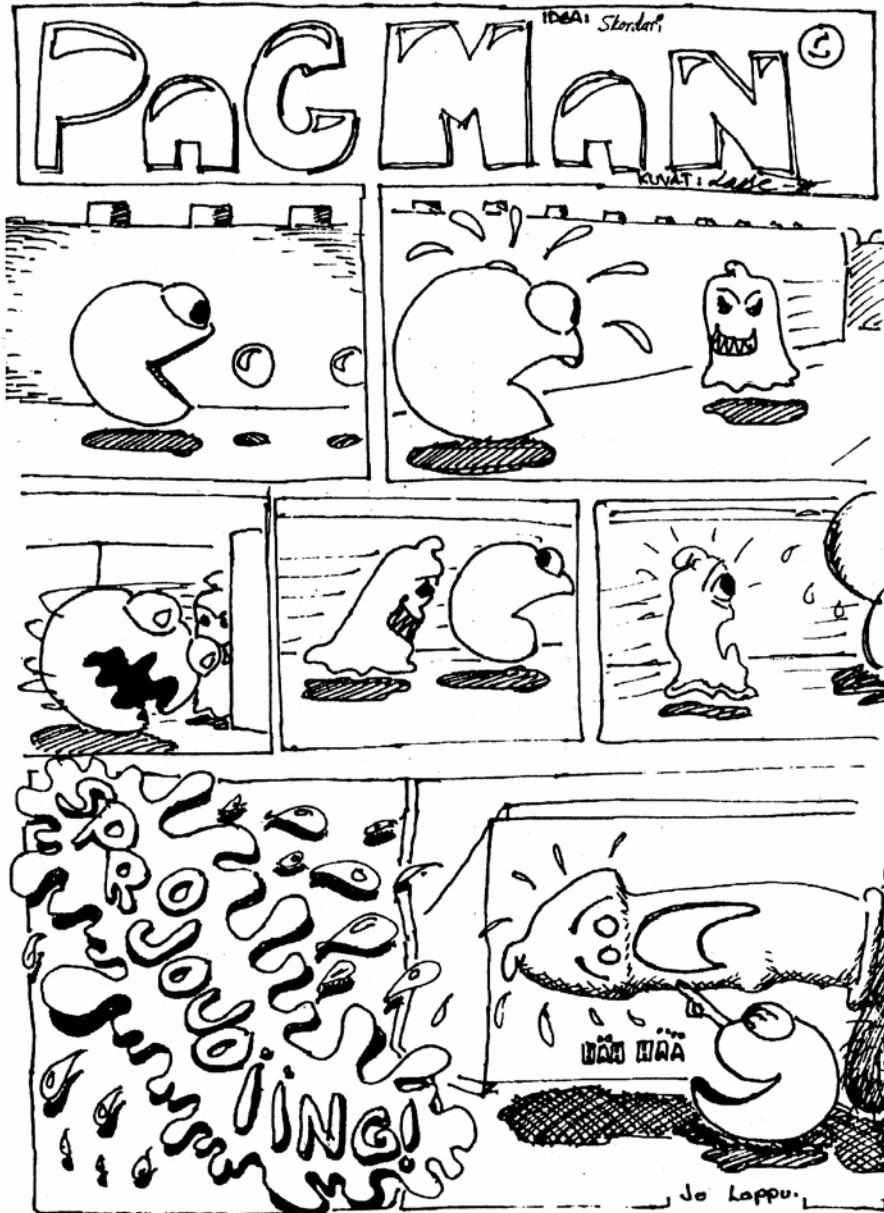
M: "Eikö murha kuitenkin ole aikalailla äärimmäinen keino hoitaa asioita."

V: "Kuten aikaisemmin totesin, olen suorittamassa tehtävää. Kuka lieneekin se joka minua ohjaa, antoi minulle tällaiset työkalut ja niitä minä käytän. Ei minulla kävisi mielessäkään rueta kyseenalaistamaan asioita jotka ovat näyttäneet suuntaa läpi mun elämän. Ja tätä sietäisi miettiä myös arvostelijoiden."

M: "Kiiokset näistä hetkistä, onko teillä vielä joitain jota haluaisit kertoa suurelle yleisölle?"

V: "Joo tota mä oon saanu aika paljon postia tänne poseen. Ensikskin niille jotka on kirjoittelu sairaaloista tilaten mun palveluksia, mä oon vähän sidottu tänne mut mä pääsen kuukauden välein aina lomille ja yrityän purkaa ruuhkaa sit aina sillon. Ja faneille, mun t-paitoja saa nopeiten suoraan Salinilta, tsekkaa osoite vaikka Gladiattoreiden lopusta."

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

TEEKKARI!

TEKnikan Akateemisten Liitto
tarjoaa juuri Sinulle

- Harjoittelijapalkkasuositukset
- Opintolainataukaukset
- Edullisia vakuutuksia
- Lehdet ja julkaisut
- Työttömyysvakuutuksen
- Tietonsa ja taitonsa käyttöösi
- Neuvontaa
- Alennuksia
- Tilastoja
- Tutkimuksia
- Lakimiespalvelut

EDULLISTA EDUNVALVONTAA JO TEEKKARIAIKANA

TEKNIIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK
Oulun Aluetoimisto

Teknologiantie 1, 90570 OULU
Puh: (981) 551 5555, Fax: (981) 551 5556
E-mail: tek@palkki.oulu.fi

WAPPU OHJELMA

95

perjantai 28.4.

kello 12.00 soutukisa, soutajien saunomiset

lauantai 29.4.

kello 10.00 tempaukset alkavat, öströmin puisto

kello 14.00 fudkisailut, öströmin puisto

kello 20.00 rantasipin bieet

sunnuntai 30.4.

kello 10.00 tempaukset päättivät

kello 11.50 teekkariwapun julkistus rauhalassa

kello 12.00 wappukulkue

kello 12.15 franzénin lakinus

kello 14.00 fuden ulko, kanava rauhalon edessä

kello 19.00 wappubileet ouluhallissa

maanantai 1.5.

kello 03.33.33 asemotunnellein laulujuhlat

kello 05.00 fuden lakinus rauhalassa

kello 06.00 siliis kantiksessä, 30 FIM

kello 07.00 elpyminen raksan jumpasolissa

kello 09.00 shamppanjomatinaa linnasaarella

